

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bir bakışta 2021 yılı 2. sayı;

Sayın Meslektaşlarım,

Dergimizin bu sayısında, farklı konuları içeren güncel 6 özgün araştırma, 1 derleme ve 5 olgu sunumu yer almaktadır.

Vitiligo, dünya genelinde nüfusun yaklaşık %0,5-1'ini etkileyen deri ve mukozaların edinsel depigmentasyon bozukluğudur. Melanositlerin otoimmün aracılı yıkımını ifade eden otoimmün teori, yaygın vitiligo patogenezinde en çok kabul gören mekanizmadır. Vitiligo hastalarında retinal hipopigmentasyon, retina pigment epiteli atrofisi ve retinal elektrofizyolojik işlev bozuklukları görülmektedir. Bazı çalışmalarda periorbital tutulumu olan vitiligo hastalarında, oküler yüzey değişiklikleri ve gözyaşı filmi bozuklukları gösterilmiştir. Taheri ve ark.'nın "Vitiligo'da Kuru Göz ve Meibom Bezleri" başlıklı çalışmalarında Schirmer testi ve strip meniskometri değerleri vitiligo hastalarında daha düşük bulunmuştur. Gözyaşı kırılma zamanı ve meibografi ile ölçülen meibomian bez kaybı açısından ise farklılık gösterilememiştir. Yazarlar vitiligo hastalığının aköz gözyaşı filmi üretiminde azalma ile ilişkili olduğunu ancak meibom yapısını ve işlevini etkilemediğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 70-74).

Keratokonus (KK), genellikle bilateral ve asimmetrik seyreden, enflamasyon olmaksızın stromal incelleme, korneal protrüzyon ve düzensiz astigmatizma ile karakterize bir kornea hastalığıdır. Literatürde KK hastalarında biyomikroskopla görülemeyen bazı maküla değişikliklerinin OKT görüntüleme ile saptandığı bazı çalışmalar bulunmaktadır. Özsaygılı ve Yıldırım'ın "Keratokonus Evresi ile Retina Tabakalarının Kalınlık İlişkisi" başlıklı çalışmalarında 40 sağlıklı göz ve 85 KK'li gözün spektral domain-optik koherans tomografi ile alınan ölçümleri hastalık evrelerine göre karşılaştırılmıştır. Retina sinir lifi tabakası, ganglion hücre tabakası, iç pleksiform tabaka ve dış pleksiform tabaka ölçümleri KK ve sağlıklı gözler arasında farklılık göstermezken, KK hastalık evresi arttıkça nöroglial hücre gövdelerinin bulunduğu iç nükleer tabakada kalınlık artışı ve retina pigment epitel tabakası başta olmak üzere dış retinal tabakalarda ise kalınlık azalması olduğu saptanmıştır (bakınız sayfa 75-82).

Az görme, refraktif düzeltme ve gerekli durumlarda medikal veya cerrahi tedaviden sonra daha iyi gören gözde uzak görme keskinliğinin 20/60'dan düşük olması veya görme alanının 20° veya daha az olması olarak tanımlanmaktadır. Şahli ve İdil'in "Az Gören Hastalarda Yaşam Kalitesi Ölçeklerinin Karşılaştırılması" başlıklı çalışmada 64 az gören hastaya Az Görme Yaşam Kalitesi Ölçeği (LVQOL) ve

National Eye Institute Görsel Fonksiyon Ölçeği (NEI VFQ- 25) anketleri uygulanmış ve anketlerin birbiriyle uyumu incelenmiş ve aralarında güçlü korelasyon bulunmuştur. Sonuç olarak yazarlar Türkçe'ye valide edilmiş bu iki ölçekle yapılan çalışmaların birbirleriyle karşılaştırılabileceğini belirtmişlerdir (bakınız sayfa 83-88).

Gedar Totuk ve ark.'nın "Orta ve İleri Şiddette Akut Blefarit ya da Blefarokonjonktivit için Yoğun Atımlı Işık Tedavisi: Retrospektif Olgu Serisi" başlıklı çalışmada 11 hastaya perioküler yoğun atım ışık uygulaması yapılmış ve 10 hafta sonra yapılan muayenelerinde OSDİ semptom skorunda, lipid tabaka kalınlığı ölçümünde ve meibografi sonucunda anlamlı düzelleme elde edilmiştir. Kapak kompresyon dereceleme sistemi ve oküler yüzey boyama skorlarında %50 civarında düşme kaydedilirken; invazif olmayan gözyaşı kırılma zamanı ve gözyaşı menisküs yüksekliğinde de artış görülmüştür. Biyomikroskopik olarak blefarit ya da blefarokonjonktivit bulgularında düzelleme saptanan hastalarda tedaviye bağlı herhangi bir istenmeyen etki görülmemiştir (bakınız sayfa 89-94).

Kavadarlı ve Mutlu'nun Dünya genelinde hızla yayılım gösteren COVID-19 pandemisinin Türk göz hekimleri üzerine etkisini değerlendirdikleri çalışmalarında 161 göz hekimine anket uygulanmıştır. Çoğunluğunun uzman doktor olduğu çalışma grubunun yarısı haftalık çalışma saatlerinde azalma olduğunu, yarısı rutin polikliniğe devam ettiğini, %52,8'i COVID-19 ile ilgili birimlerde çalıştığını, %67,1'i sadece acil ameliyatlara devam ettiğini, %52'si kronik göz hastalarının takiplerinin aksadığını belirtmişlerdir. Göz hekimlerinin %64'ü yüksek riskli grupta olduğunu düşündüklerini ve %99'u muayenede maske taktıklarını söylemişlerdir. Pandemi ile kaygı düzeyinde artış oranı %91 olup, en yaygın kaygı sebebi aile fertlerine bulaştırma riski (%83) olarak saptanmıştır (bakınız sayfa 95-101).

Eales hastalığı genellikle genç erkeklerde görülen ve periferik retinal venleri etkileyen idiyopatik tıkaçıcı retinal vaskülitir. Bu hastalıkta arterit ile birlikte olan veya olmayan periflebit, periferik kapiller non-perfüzyon, retina ve disk neovaskülarizasyonu, retinal ven tıkanıklığı, vitreus kanaması, retina dekolmanı ve neovasküler glokom görülebilmektedir. Ersöz ve ark.'nın "Eales Hastalığına Bağlı Gelişen Vitreus Hemorajisi ve Traksiyonel Retina Dekolmanında Vitrektomi" başlıklı özgün araştırmalarında 21 hastanın 22 gözünde vitrektomi cerrahisinden sonra ortamam en iyi düzeltilmiş görme keskinliğinde (EİDKG) artış (%72,7 gözde artış) izlenmiştir. Çok değişkenli lineer regresyon analizinde preoperatif veya postoperatif proliferatif vitreoretinopati evre C (PVR-C), preoperatif makülayı etkileyen dekolman, postoperatif

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

neovasküler glokom ve cerrahi öncesi uzamış hastalık süresi son EİDGK ile negatif ilişkili bulunmuştur. Primer anatomik başarı %81,8, son anatomik başarı %90,9 olarak bildirilmiştir. Yazarlar sonuç olarak Eales hastalığında dekolman alanı makülayı etkilemiyorsa ve preoperatif veya postoperatif PVR-C gelişmemişse vitreoretinal cerrahiyle iyi görsel sonuçlar elde edilebileceğini bildirmişlerdir (bakınız sayfa 102-106).

Bu sayı için seçtiğimiz “Konjenital Katarakt ve Genetiği: Yeni Nesil Dizileme Çağı” başlıklı derlemede Şekeroğlu ve Utine konjenital kataraktın epidemiyolojisini, etiyojisini, sınıflandırmasını, genetiğini, özellikle yeni nesil dizilemeyi, geniş bir literatür eşliğinde ayrıntılı olarak okuyucuya aktarmışlardır (bakınız sayfa 107-113).

Sayının “Sitarabine Bağlı Kornea Toksikitesi: İki Olguda Loteprednol Etabonat %0,5 ile Kliniğin Düzelmeye ve Semptomların Rahatlaması” başlıklı ilk olgu sunumunda, Özcan ve Uçakhan akut miyeloid lösemi tanısıyla yüksek doz sitarabin kemoterapisi alan 2 hastada oküler rahatsızlık, fotofobi, bulanık görme ve kornea merkezi epitelyal kistlerle karakterize toksik keratopati saptamışlardır. In vivo konfokal mikroskopide, özellikle bazal epitel tabakalarında yüksek reflektivitede yaygın granüler ve düzensiz intraepitelyal opasiteler izlenmiştir ve topikal loteprednol etabonate %0,5 tedavisinden 2-3 hafta sonra hem semptomlar düzelmiş, hem de konfokal mikroskopideki epitelyal mikrokistler kaybolmuştur (bakınız sayfa 114-117).

Cespedes ve ark.’nın “Mohs Cerrahisi Sonrası Medyal Kantal Tümörlerin Rekonstrüksiyonunda Glabellar Flep Kullanımı” başlıklı olgu sunumunda medyal kantale bölgeyi tutan, Mohs cerrahisi ile çıkartılan, bir olguda sadece glabellar flep, diğer olguda yanak ilerletme ve glabellar flep ile rekonstrüksiyon yapılan iki bazal hücreli karsinom olgusu sunulmuştur (bakınız sayfa 118-122).

Ceylan ve ark.’nın “Multipl Optik Disk Pit İzlenen Bir Olgu: 21 Yıllık Takip” başlıklı olgu sunumunda sağ gözünde iki, sol gözünde tek optik disk piti bulunan kısmi akomodatif ezotropyalı 25 yaşındaki bir kadın hastanın 21 yıllık takibi fundus fotoğrafları, görme alanı,

spektral-domain optik koherans tomografi, multifokal elektroretinografik tetkiklerle beraber detaylı olarak tartışılmıştır (bakınız sayfa 123-126).

Nikandish ve Saremi’nin “Bilateral Santral Retinal Arter Tıkanıklığı Olarak Bulgu Veren ANCA Negatif Churg-Strauss Sendromu: Olgu Sunumu” başlıklı çalışmada bilateral santral retinal arter tıkanıklığı, sağ gözde görme keskinliği el hareketi ve sol gözde parmak sayma düzeyinde olan ve fundoskopide sağ gözde retinada soluklaşma ve kiraz kırmızısı bir nokta izlenen 42 yaşında erkek hasta sunulmuştur. Sağ tarafında ekstremitelerde güçsüzlüğü, sağ ayakta purpura gelişen ve elektromiyografide mononöritis ültipleks saptanan hastanın eozinofilisinin de saptanmasının üzerine Amerikan Romatoloji Derneği tanı kriterlerine göre Churg-Strauss Sendromu tanısı konulmuş ve IV 1 g/gün metilprednizolon 3 gün, siklofosamid tedavisi başlanmıştır. Sistemik bulgularında düzelme görülürken, görme keskinliğinde artış saptanmamıştır (bakınız sayfa 127-130).

Son olgu sunumu olan Sharma ve ark.’nın “Yüksek İrtifada Yaşayanlarda Dış Retina Kusurları ile Kendini Gösteren Güneş Retinopatisi” başlıklı çalışmada kış aylarında, yüksek irtifada yaşayan, uzun süre güneşte kalma öyküsü olan ve görme alanı skotomu şikayeti ile başvuran 3 olgunun optik koherans tomografilerinde elipsoid bölgede sürekliliğin bozulduğu ve dış retina tabakalarında hasar olduğu bildirilmiştir (bakınız sayfa 131-133).

Bu sayımızda yayınlanan makalelerin ilginizi çekeceğini ve okumaktan keyif alacağınızı umuyoruz.

Saygı ve Sevgilerimizle,

Editöryel Kurul Adına

Dr. Banu Bozkurt